

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 20.4.2011
KOM(2011) 217 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU
o provádění Evropského energetického programu pro hospodářské oživení

ZPRÁVA KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

o provádění Evropského energetického programu pro hospodářské oživení

1. Evropský energetický program pro hospodářské oživení: od zahájení po provádění

Evropský energetický program pro hospodářské oživení (dále jen „EEPR“), který byl zaveden nařízením (ES) č. 663/2009¹, je jednou z hlavních iniciativ, jež EU přijala k řešení světové hospodářské a finanční krize, která vypukla v roce 2008. Tento program spolufinancuje vybrané portfolio energetických projektů s cílem udržet kapitálové výdaje v evropském hospodářství a současně pomoci při plnění hlavních cílů politiky EU v oblasti energetiky a klimatu.

Od zveřejnění první zprávy o provádění EEPR v dubnu 2010² bylo dosaženo značného pokroku. Ve všech třech odvětvích – energetické infrastruktury, větrné energii na moři a zachycování a ukládání CO₂ – byly zahájeny stavební práce a vynaloženy investiční náklady. Tři infrastrukturní projekty již byly dokončeny a nyní jsou v provozu; ostatní projekty se nacházejí ve fázi výstavby nebo rozvoje. EEPR se ukázal jako cenný nástroj na úrovni EU, který urychlil realizaci velkých energetických projektů a byl impulsem k hospodářskému oživení. Oblast působnosti EEPR byla mimoto rozšířena přidělením nevyužitých finančních prostředků do odvětví energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie. Toho bylo dosaženo změnou nařízení o EEPR³, jež byla rychle přijata díky dobré spolupráci mezi evropskými orgány.

EEPR je hlavním nástrojem k dosažení cílů energetické politiky, jež jsou stanoveny v článku 194 Smlouvy o fungování Evropské unie a které byly nedávno znovu potvrzeny na zasedání Evropské rady dne 4. února 2011. Úloha tohoto programu jako hnací síly usnadňující realizaci projektů byla mnohokrát uznána. Zejména v „balíčku pro energetickou infrastrukturu“⁴ se uznává příspěvek programu k mobilizaci infrastrukturních projektů a zmírnění narušení dodávek s negativními dopady na občany a evropské hospodářství.

Jak je uvedeno v závěrech ze zasedání Evropské rady dne 4. února 2011, *„bezpečná, zabezpečená, udržitelná a cenově dostupná energie přispívající k evropské konkurenceschopnosti je pro Evropu i nadále prioritou. Opatření na úrovni EU mohou a musí být při dosahování tohoto cíle přínosem“*. EEPR k tomuto cíli významně přispěl. Zkušenosti získaných při uplatňování modelu EEPR mohou využít budoucí energetické programy.

Pokud jde o plnění rozpočtu, díky úsilí všech zúčastněných stran bylo možné přijmout pro všechny projekty EEPR právní závazek ve lhůtě do 31. prosince 2010, která byla stanovena v nařízení. Jednalo se o mimořádně krátkou a náročnou lhůtu, kterou si vyžádala povaha

---

¹ Nařízení (ES) č. 663/2009 o zavedení programu na podporu hospodářského oživení prostřednictvím finanční pomoci Společenství pro projekty v oblasti energetiky.

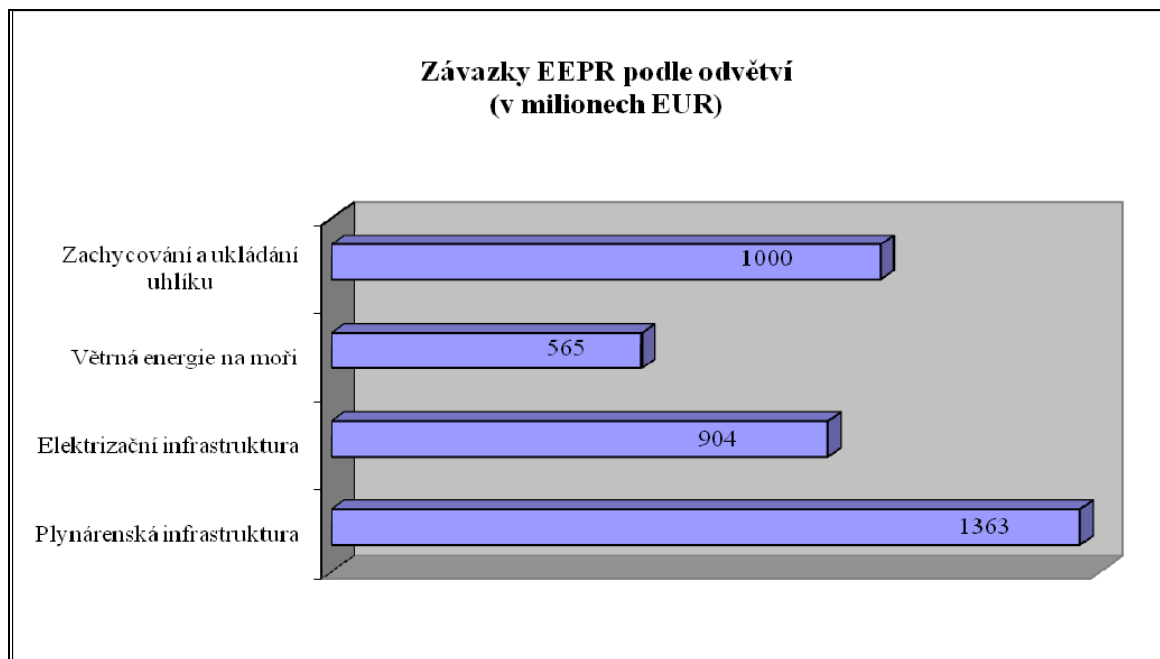
² KOM(2010) 191 ze dne 27.4.2010.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1233/2010 ze dne 15. prosince 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 663/2009 o zavedení programu na podporu hospodářského oživení prostřednictvím finanční pomoci Společenství pro projekty v oblasti energetiky.

⁴ KOM(2010) 677 ze dne 17.11.2010.

programu, jenž má přispět k „oživení“. Z téhož důvodu se program zaměřuje pouze na vyspělé projekty, u nichž bylo možno začít vynakládat kapitálové výdaje (a tudíž stimulovat hospodářské oživení) do konce roku 2010.

Do dne 31. prosince 2010 byly přijaty jednotlivé právní závazky pro všech 59 projektů, jimž byl poskytnut grant z EEPR. Komise přijala konkrétně 44 rozhodnutí o udělení grantů pro projekty v oblasti plynárenských a elektrizačních infrastruktur a podepsala s příjemci šest grantových dohod týkajících se zachycování a ukládání CO₂ a devět grantových dohod týkajících se větrné energie na moři. To činí celkem 3 833 milionů EUR v podobě závazků, což odpovídá 96,3 % celkového rozpočtu EEPR. To je vzhledem k značné velikosti programu a krátké lhůtě velmi dobrý výsledek.

Pokrok při provádění se projevuje rovněž v objemu plateb, který se zvyšuje. Do konce roku 2010 byla příjemcům vyplacena částka 700 milionů EUR, a to 361 milionů EUR na projekty týkající se plynárenských a elektrizačních infrastruktur, 146 milionů EUR na projekty zaměřené na větrnou energii na moři a 193 milionů EUR na projekty zaměřené na zachycování a ukládání CO₂. V prvních měsících roku 2011 má většina projektů podle očekávání předložit výkazy výdajů, což povede k významnému proplácení výdajů, jež vznikly v roce 2010. V dalších oddílech je podán přehled o provádění programu podle jednotlivých odvětví.

2. Plynárenské a elektrizační infrastruktury

Provádění části programu, která se týká elektrizačních a plynárenských infrastruktur, bylo v roce 2010 velmi uspokojujivé.

V průběhu roku *byly již dokončeny tři infrastrukturní projekty*. Plynovod spojující Maďarsko s Rumunskem, který byl slavnostně uveden do provozu dne 14. října, je prvním vysokotlakým propojovacím plynovodem mezi oběma zeměmi. Dne 24. října byl slavnostně otevřen první ze čtyř projektů umožňujících zpětný tok plynu v Rakousku v přijímací stanici Baumgarten, který umožní přepravu plynu z Německa do zemí sousedících s Rakouskem. Dne 23. prosince byl do provozu uveden propojovací plynovod mezi Maďarskem a Chorvatskem, první přímé

propojení mezi Chorvatskem a evropskou plynárenskou sítí s kapacitou 6 miliard metrů krychlových ročně.

Šest dalších projektů se blíží ke konci a bude dokončeno v průběhu roku 2011:

- zdvojnásobení kapacity plynovodu v Belgii napojeného na Německo a Spojené království o 10 miliard metrů krychlových ročně;
- zlepšení interoperability mezi rakouskou a maďarskou elektrickou sítí prostřednictvím propojení Vídeň-Győr s nejmodernějším optickým spojením 400 kV;
- dokončení českého rozbočovače pro skladování plynu na česko-polské hranici, který zvýší skladovací kapacitu o 15%;
- projekt v Polsku umožňující zpětný tok plynu, který zmodernizuje přeshraniční připojení mezi Polskem a Německem, a modernizace několika úseků polské přepravní soustavy zemního plynu;
- rozvoj propojení elektrických sítí na portugalsko-španělské hranici a
- jeden ze dvou projektů na Slovensku umožňujících zpětný tok plynu, který zajistí proudění plynu oběma směry mezi Slovenskem a Českou republikou a rovněž mezi Slovenskem a Rakouskem.

Z celkem 44 projektů probíhají v současnosti *stavební práce* na 17 plynárenských a 5 elektrizačních projektech, například:

- terminál LNG v přístavu Świnoujście v Polsku;
- propojení elektrických sítí Halle/Saale-Schweinfurt v Německu;
- opatření Španělska na podporu projektu týkajícího se propojovacího plynovodu mezi Španělskem a Francií přes západní Pyreneje;
- v pokročilé fázi výstavby jsou rovněž dva projekty umožňující zpětný tok plynu v Portugalsku a mezi Lotyšskem a Litvou.

V průběhu roku 2010 pokročilo 35 projektů k vypsání nabídkových řízení a objednání položek s dlouhou dodací lhůtou (29 v plynárenském odvětví a 6 v odvětví elektřiny), například:

- projekty propojení elektrických sítí Nordbalt 1 a 2 a Estlink;
- propojení elektrických sítí spojující Irsko se Spojeným královstvím, Sicílii s italskou pevninou a Sicílii s Maltou a rozvoj maltské elektrické sítě;
- propojovací plynovod Rumunsko–Bulharsko;
- projekt propojení elektrických sítí Francie a Španělska;

- několik projektů na Slovensku, v České republice, v Rakousku a Maďarsku umožňujících zpětný tok plynu a podobné projekty umožňující zpětný tok plynu mezi Polskem a Německem a mezi Polskem a Českou republikou.

U několika málo projektů došlo k určitému zpoždění kvůli neexistenci pevných smluv s dodavateli plynu nebo složitým a časově náročným schvalovacím řízením, konkrétně:

- tři projekty, jež mají přispět k cílům jižního plynového koridoru, tj. „Nabucco“, „ITGI-Poseidon“ a jeho řecko-bulharská větev „IGB“;
- projekt Galsi, který bude dodávat alžírský plyn do italské soustavy přes Sardinii a případně na Korsiku;
- projekt francouzsko-belgického propojovacího plynovodu, u něhož bylo dosaženo pokroku na belgické straně (jenž je však na francouzské straně dosud pozastaven);
- práce na terminálu LNG na Kypru.

Modernizace přepravní soustavy zemního plynu ve Slovinsku v úseku mezi slovinsko-rakouskou hranicí a Lublaní

Program poskytl jedinečnou příležitost podpořit strategické investiční projekty EU, zejména v období, kdy čistě obchodní úvahy spolu s hospodářskou a finanční krizí omezovaly nové investice.

EEPR zajistil plynárenské infrastruktury skutečně evropský rozměr a umožnil rychlejší a účinnější provádění třetího balíčku týkajícího se vnitřního trhu a nového nařízení o zabezpečení dodávek zemního plynu, které vstoupilo v platnost dne 2. prosince 2010. Program přispěl k lepšímu fungování vnitřního trhu se zemním plynem, a to zajištěním propojení mezi západní a východní částí EU, v okrajových členských státech a ve střední a východní Evropě, postupným dokončováním obousměrné plynárenské sítě a přiblížením „energetických ostrovů“. Po dokončení těchto projektů by měl být dopad plynové krize podobné té, k níž došlo v lednu 2009, mnohem omezenější. Tento program mimoto vyslal zahraničním dodavatelům, jako je Turkmenistán, Ázerbájdžán nebo Irák pro jižní koridor a Alžírsko pro středomořský koridor, jednoznačnou zprávu o zájmu Evropské unie na diverzifikaci tras pro dodávky energií. Podpořené elektrizační projekty poskytují silný stimul k dotvoření vnitřního trhu za plné účasti všech částí Evropské unie a zajišťují významné zlepšení v zabezpečení dodávek v dotčených zemích a regionech. Program odstraní problémy a začlení „energetické ostrovy“, jako jsou pobaltské státy, Pyrenejský poloostrov, Irsko, Sicílie a Malta. Řada nových propojení je velmi důležitá rovněž pro integraci obnovitelných zdrojů energie do elektrizační soustavy.

Závěrem lze říci, že EEPR urychlil realizaci projektů tím financováním konkrétních opatření, jako jsou technické, inženýrské a environmentální studie, pořizování položek s dlouhou dodací lhůtou (trouby, kabely, měřírny, transformátory atd.) a stavební práce. Díky programu mohli navrhovatelé projektů snáze zajistit další finanční prostředky od finančních institucí: u 15 projektů probíhají jednání o úvěrech, nebo byla tato jednání již ukončena. Podpora z EEPR mimoto pomohla velkému počtu projektů, které se potýkaly s vážnými problémy v souvislosti se získáním povolení v oblasti životního prostředí, získat prioritu u vnitrostátních správních orgánů.

3. Větrná energie na moři

Projekty podpořené z EEPR se zabývají hlavními problémy a prioritami stanovenými ve sdělení Komise o větrné energii na moři⁵, v průmyslové iniciativě týkající se větrné energie v rámci Evropského strategického plánu pro energetické technologie a v balíčku pro energetickou infrastrukturu. Technologie předvedené a používané ve velkém měřítku – inovativní základové konstrukce, turbíny na moři s výkonem několika MW, modulární technologie integrace do elektrizační soustavy atd. – jsou nezbytně nutné k dosažení ambiciózních cílů EU v oblasti využívání větru na moři v roce 2020 a poté.

Díky podpoře EU je zajištěna instalace prvních velkých (400 MW) větrných elektráren na moři vzdálených (více než 100 km) od pobřeží a v hlubokých vodách (více než 40 m). Granty EEPR pro odvětví větrné energie na moři přímo zvýší výrobní kapacitu elektřiny bez emisí uhlíku přibližně o 1500 MW. Tyto granty budou mít v členských státech EU rozhodující roli při plnění závazných cílů týkajících se obnovitelné elektrické energie v roce 2020. Tyto granty mají rovněž zásadní význam pro realizaci prvních kroků směrem k vytvoření evropské elektrizační soustavy na moři, a tudíž k posílení schopnosti obchodovat s elektřinou na vnitřním trhu.

---

⁵ KOM(2008) 768.

Část programu týkající se „*turbín a struktur na moři*“ (projekty v německém a belgickém Severním moři) patří k oblastem, v nichž došlo k největšímu pokroku: byly provedeny projektové studie a průzkumy půdy, byly uzavřeny smlouvy s hlavními dodavateli, byla vydána oznámení o překročení k další fázi a byla důkladně připravena logistika pro instalaci. Řada projektů je již ve fázi výroby a instalace a na podzim 2010 byla do německé sítě dodána první elektřina vyrobená pomocí infrastruktury pro energii větru na moři spolufinancované z EEPR. Rychlý pokrok u těchto projektů vedl k významnému rozvoji podnikání a tvorbě pracovních míst ve společnostech vyrábějících větrné turbíny pro použití na moři a ocelové základy, zejména v regionech Bremerhaven a Cuxhaven v severním Německu.

Dalším projektem, který má velký význam pro evropský průmysl, je zkušební středisko pro větrné turbíny a struktury na moři, jež se bude nacházet v Aberdeenu. Značného pokroku bylo dosaženo v záležitostech, jako je schválení a zavedení právní a obchodní struktury pro řízení zkušebních zařízení.

Turbíny s výkonem několika MW a základové konstrukce na moři spolufinancované z EEPR, které jsou instalovány v lokalitě Bard I v německém Severním moři

Pokroku bylo dosaženo rovněž při činnostech týkajících se projektování, plánování a uzavírání smluv v oblasti „*integrace větrné energie na moři z více zdrojů do elektrizační soustavy*“ (Kriegers Flak, Cobra Cable a rozbočovač stejnosměrného proudu s vysokým napětím (HVDC) ve Skotsku). Tyto projekty často vyžadují koordinaci mezi orgány z několika členských států a/nebo se na ně vztahuje přísně regulovaný systém spolufinancování. U těchto projektů bylo rovněž důležité zajistit, aby byly použity inovativní technologie HVDC. S cílem maximalizovat synergie mezi těmito projekty a jejich příspěvkem k rozvoji elektrizační soustavy na moři uspořádá Komise v roce 2011 workshop s navrhovateli projektů.

V roce 2011 budou u všech projektů EEPR v části programu týkající se „*turbín a struktur na moři*“ pokračovat práce na moři nebo budou tyto práce zahájeny. V rámci projektů zaměřených na integraci větrné energie na moři do elektrizační soustavy budou stanoveny optimální trasy a technické specifikace pro moduly propojení, budou pokračovat schvalovací řízení a budou dokončeny smlouvy s dodavateli zařízení.

Je třeba zdůraznit, že včasné dosažení všech dílčích cílů v projektech EEPR velmi závisí na rychlém pokroku ve schvalovacích řízeních. Zásadní jsou i další podmínky, například ujištění větrných elektráren na moři, že budou připojeny do elektrizační soustavy, a možnost využít plně dostupný čas (jaro a léto) pro instalační práce na moři. Do konce roku 2011 se očekává, že příjemci vynaloží přibližně polovinu rozpočtu EEPR určeného pro větrnou energii na moři ve výši 565 milionů EUR.

4. Zachycování a ukládání CO₂

EEPR je hlavním nástrojem k dosažení cíle EU týkajícího se zajištění obchodní životaschopnosti technologie zachycování a ukládání CO₂ do roku 2020. Program přímo podporuje šest z celkem dvanácti projektů zaměřených na zachycování a ukládání CO₂, které by měly být funkční do roku 2015, jak požaduje Rada EU. Program v souladu s evropskou průmyslovou iniciativou týkající se zachycování a ukládání CO₂, která byla vypracována v rámci Evropského strategického plánu pro energetické technologie, předvádí všechny tři různé technologie zachycování CO₂ (dodatečné spalování, předběžné spalování, spalování kyslíkem (oxyfuel)), jakož i různé koncepce ukládání (vyčerpaná uhlovodíková pole a hlubinné zásobníky slané vody).

První přezkum, který provedli zaměstnanci Komise spolu se zástupci vnitrostátních orgánů, dospěl k závěru, že všech šest projektů zaměřených na zachycování a ukládání CO₂ pokračuje podle plánu, včetně počátečních inženýrských a projektových studií pro zařízení na zachycování CO₂ a přezkumu úložišť CO₂. U všech projektů se dokončují postupy podávání žádostí o potřebná povolení a schválení pro demonstrační zařízení na zachycování a ukládání CO₂ v příslušných členských státech. Tyto projekty již získaly některá povolení, která jsou zapotřebí pro výstavbu a provoz elektrárny, a některá povolení pro zařízení na zachycování CO₂. Pokroku bylo dosaženo rovněž při průzkumu možných úložišť pro projekty.

Došlo však k určitým prodlevám, částečně kvůli právní nejistotě v souvislosti s podrobnostmi regulace ukládání CO₂, která vyplývá z provádění směrnice o zachycování a ukládání CO₂⁶ do vnitrostátních právních předpisů, jež právě probíhá. Členské státy mají na provedení směrnice o zachycování a ukládání CO₂ do vnitrostátních právních předpisů lhůtu do 25. června 2011. Do prosince 2010 žádný členský stát směrnicí neprovedl, a příslušným orgánům v členských státech tudíž nebyly dosud předloženy žádné žádosti o povolení k trvalému uložení CO₂.

Jak požaduje nařízení o EEPR, poznatky získané při všech projektech jsou sdíleny prostřednictvím sítě zaměřené na projekt zachycování a ukládání CO₂ (<http://www.ccsnetwork.eu>). Tuto síť navrhla Komise v roce 2008 s cílem urychlit rozvoj zachycování a ukládání CO₂ prostřednictvím koordinace prvních projektů, poskytovat pomoc při vzájemném učení a zviditelnit koncepci zachycování a ukládání CO₂. V roce 2010 uspořádala projektová síť tři akce za účelem sdílení poznatků. První podobná akce v roce 2011 se konala v únoru v Brindisi a pod záštitou Rady pro energetiku EU-USA se jí

---

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES o geologickém ukládání oxidu uhličitého, Úř. věst. L 140, 5.6.2009.

zúčastnili rovněž zástupci z USA. To lze považovat za první krok směrem k celosvětovému sdílení poznatků.

V Belchatowě (Polsko) bylo dosaženo pokroku u projektu týkajícího se ukládání i zachycování CO₂. Do poloviny roku 2011 bude přijato konečné rozhodnutí o výběru úložiště. Po výběru úložiště se uskuteční práce týkající se trasy potrubí a získání povolení. Na straně zachycování byla v listopadu 2009 zahájena práce na počátečních inženýrských a projektových studiích pro zařízení na zachycování CO₂ a do února 2011 byla tato práce téměř dokončena. Na jaře má být podle očekávání podepsána smlouva s hlavním dodavatelem zařízení.

U projektu v Jaenschwalde (Německo) bylo zahájeno nabídkové řízení pro devět hlavních komponentů a byly obdrženy způsobilé nabídky. V únoru 2011 proběhla jednání k uzavření smlouvy týkající se jednotky pro separaci vzduchu, největší komponenty projektu EEPR. Brzy má být podle očekávání podepsána smlouva s jedním dodavatelem. Pokud jde o přepravu a ukládání, v lednu 2011 byl schválen hlavní provozní plán pro Birkholz.

U demonstračního projektu v Rotterdamu (Nizozemsko) (ROAD) bylo vypsáno nabídkové řízení týkající se zařízení na zachycování CO₂; za účelem tohoto řízení bylo provedeno šest předběžných studií a dvě počáteční inženýrské a projektové studie. Současně byl vybrán technický plán pro přepravu a uložení, byly dokončeny studie týkající se trasy potrubí a byla provedena geologická studie. V roce 2010 bylo předloženo „počáteční sdělení“ pro posouzení dopadů projektu ROAD na životní prostředí, v březnu 2011 pak budou následovat žádosti o povolení.

V Itálii bylo zadáno pilotní zařízení a v červnu 2010 byla zahájena experimentální fáze. Pro demonstrační zařízení Porto Tolle byli vybráni čtyři dodavatelé za účelem provedení počátečních inženýrských a projektových studií pro jednotku k zachycování CO₂; zakázky byly zadány v srpnu 2010 a studie budou dokončeny v dubnu 2011. Na základě podrobných souborů dat (2D a 3D seizmická data) a informací z vrtů byla provedena studie, která má určit vhodné struktury pro ukládání CO₂ v severním Jaderském moři. Bylo vybráno jedno úložiště v solných zvodnělých vrstvách (akviferech) v severním Jaderském moři a provádějí se podrobné studie ložiska s cílem vytvořit si o něm úplnější představu.

Pilotní zařízení pro zachycování a ukládání CO₂ v Jaenschwalde v Německu

Hlavní technické úspěchy v oblasti zachycování CO₂ ve městě Compostilla (Španělsko) souvisely s výstavbou závodu pro rozvoj technologie spalování kyslíkem (oxyfuel) s výkonem 30 MW, který začne fungovat později v tomto roce. K hlavním mezníkům, jichž bylo dosaženo v oblasti ukládání CO₂, patřila strukturální analýza a strategické studie k posouzení lokality a popisu ložisek. Uskutečnil se 3D seizmický průzkum a pořízení 3D magnetotelurických dat za účelem určení charakteristik podzemního úložiště CO₂.

V Hatfieldu (Spojené království) byla dokončena počáteční inženýrská a projektová studie pro část projektu týkající se zachycování CO₂; značného pokroku bylo dosaženo rovněž při popisu úložiště. V prosinci 2010 však byla na mateřskou společnost (Powerfuel plc) koordinátora projektu (Powerfuel Power Ltd) uvalena nucená správa. To se dotklo plánu financování a zastavilo práci na zachycování. Příjemci proto požádali o pozastavení projektu, dokud se nepodaří nalézt nového investora. V březnu 2011 byl určen přednostní uchazeč. Projekt by mohl být v zásadě obnoven, jakmile bude řízení ukončeno, bude-li mít nový investor potřebnou finanční a technickou způsobilost.

5. Monitorování a řízení rizik

Velké infrastrukturní projekty, jako jsou projekty financované z EEP, zahrnují značná technologická, finanční a administrativní rizika. Za účelem řízení rizik a podrobného sledování pokroku, jehož projekty dosáhly, zavedla Komise soubor postupů.

Evropská komise pravidelně sleduje provádění projektů od nejrannější fáze a uskutečňuje návštěvy na místě za doprovodu zástupců vnitrostátních orgánů. Komise pořádá pravidelné schůzky za účelem přezkumu, a to individuálně s každým navrhovatelem projektu. Příjemci rovněž pravidelně předkládají Komisi a vnitrostátním orgánům technické zprávy. Každý projekt EEP musí předložit nejméně jednou ročně průběžnou technickou zprávu s výkazem výdajů (včetně osvědčení o auditu). Komise využívá rovněž podporu ze strany nezávislých

odborníků, kteří byli najati k plnění úkolů v oblasti přezkumu (návštěvy, schůzky, posouzení průběžných zpráv atd.).

V druhé polovině roku 2010 se uskutečnil interní audit týkající se fáze výběru a zadávání smluv v rámci EEPR. Auditóři byli spokojeni, poukázali však na prostor pro zlepšení, pokud jde o zviditelnění finanční podpory Společenství a řízení rizik. Vznesenými otázkami se zabývaly dotčené útvary a byl za tímto účelem vypracován akční plán.

6. Nový finanční nástroj pro energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie

V prohlášení připojeném k nařízení o EEPR se Komise zavázala, že finanční prostředky na EEPR, jež nebylo možno přidělit do 31. prosince 2010, budou přerozděleny za účelem financování projektů v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie. Nakonec se ukázalo, že do konce roku 2010 nebylo možno přidělit celkem přibližně 146 milionů EUR, tj. 3,7% rozpočtu EEPR. Za účelem splnění výše uvedeného závazku navrhla Komise již 31. května 2010 změnu nařízení o EEPR. Na základě tohoto návrhu bylo dne 15. prosince 2010 přijato nařízení (EU) č. 1233/2010³, které stanoví vytvoření finančního nástroje na podporu iniciativ v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie.

Tato iniciativa zapadá do strategie Evropa 2020 pro udržitelný růst a zaměstnanost a rovněž do nedávno přijatého plánu energetické účinnosti 2011⁷ a doplňuje ostatní programy a nástroje EU, jako jsou strukturální fondy a Fond soudržnosti, program Inteligentní energie – Evropa a rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace. Podpora energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie přispěje k ekologickému růstu, budování konkurenceschopné a udržitelné ekonomiky a k boji proti změně klimatu.

Nový nástroj bude mít podobu investičního fondu, jehož prvními akcionáři budou EU a EIB a jenž bude podpořen technickou pomocí a opatřeními k zvýšení informovanosti místních, regionálních a celostátních orgánů s cílem optimálně využít strukturální fondy a Fond soudržnosti pro udržitelnou energii, zejména v oblastech, v nichž se zlepšení týkají energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie v obytných a jiných stavbách. EU k nástroji přispěje částkou ve výši 146 milionů EUR a EIB částkou až do výše 75 milionů EUR. Později by se k fondu mohly připojit další finanční instituce.

Příjemci nástroje budou místní, regionální a (bude-li to opodstatněné) orgány veřejné správy členských států a veřejné či soukromé subjekty jednající jménem veřejných orgánů. Nástroj bude poskytovat půjčky, záruky a kapitál spolu s technickou pomocí (na základě modelu evropské energetické pomoci na místní úrovni (ELENA)). Nástroj bude investovat do projektů zaměřených na úspory energie, energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie, zejména v městském prostředí, které budou mít měřitelný a významný dopad na oživení hospodářství v Evropské unii, zvýšenou energetickou bezpečnost a snížení emisí skleníkových plynů. To může zahrnovat opatření pro úsporu energie / energetickou účinnost ve veřejných a soukromých budovách; investice do účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, včetně mikrokogenerace; čistou městskou dopravu; modernizaci infrastruktury typu pouličního osvětlení a inteligentních sítí, a technologie v oblasti energetické účinnosti a obnovitelné energie s inovačním a hospodářským potenciálem.

---

⁷ KOM(2011) 109 ze dne 8.3.2011.

Komise v současnosti sjednává dohodu, která má úkoly týkající se vytvoření a řízení tohoto nového nástroje pověřit EIB. Dohoda o pověření má být podepsána nejpozději do 31. března 2011. Nástroj má podle očekávání začít fungovat ve druhém čtvrtletí roku 2011.

7. Závěry

Po počáteční fázi, která byla důkladně popsána v první zprávě o provádění z dubna 2010, vstoupil EEPR do prováděcí fáze. Jak ukazují předchozí odstavce, ve všech třech odvětvích podporovaných programem bylo dosaženo pokroku. Většina projektů se nachází ve fázi výstavby nebo rozvoje a tři projekty již byly dokončeny. EEPR urychlil realizaci projektů financováním zvláštních opatření, jako jsou technické, inženýrské a environmentální studie, pořizování položek s dlouhou dodací lhůtou a stavební práce. Díky programu se navrhovatelům projektů rovněž podařilo snáze zajistit další finanční prostředky od finančních institucí.

Jak bylo uvedeno v první zprávě o provádění, včasnou realizaci projektů by mohla ohrozit složitá a zdoluhavá řízení při vydávání stavebních povolení. I v tomto ohledu se však EEPR ukázal jako prospěšný, jelikož pomohl velkému počtu projektů, které se potýkaly se zpožděním, získat prioritu u vnitrostátních správních orgánů.

V době přijetí první zprávy nebyla známa přesná částka možných nepřidělených finančních prostředků. Útvary Komise poté posoudily různé možnosti přerozdělení nevyužitých finančních prostředků v souladu s nařízením o EEPR. To nakonec v prosinci 2010 vedlo ke změně nařízení o EEPR za účelem přidělení nevyužitých finančních prostředků finančnímu nástroji na podporu udržitelných energetických projektů.